

Número 561 - 22 novembre 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural - Any XII

la veu de Benicarló

**Forta inversió de la Generalitat en centres educatius i
trinquets a la localitat.**

**Els pressupostos de 2007 contemplen
23 milions a Benicarló i 32 a Vinaròs**

Educació

**Pressupost
Generalitat
2007:
Benicarló**

Infraestructures essencials

47 veïns d'una nova promoció duen varios dies sense llum ni aigua

El conjunt de Miki torna al treball després d'uns dies de descans

Els pressupostos de la Generalitat per a l'any que ve desbloquegen les inversions en educació però obliden infraestructures prioritàries

Per primera vegada en els darrers anys desapareix la depuradora de Benicarló dels pressupostos.

text REDACCIÓ/SHANGAI

Amb tots els condicionants de ser un any electoral, sembla que els pressupostos de 2007 de la Generalitat vindran carregadets. A uns pobles, però, més que a uns altres. Així mentre a Vinaròs la xifra augmenta fins als 32 milions d'euros, la nostra població es queda en els 23 milions. En ambdues poblacions les inversions superen els seus respectius comptes municipals.

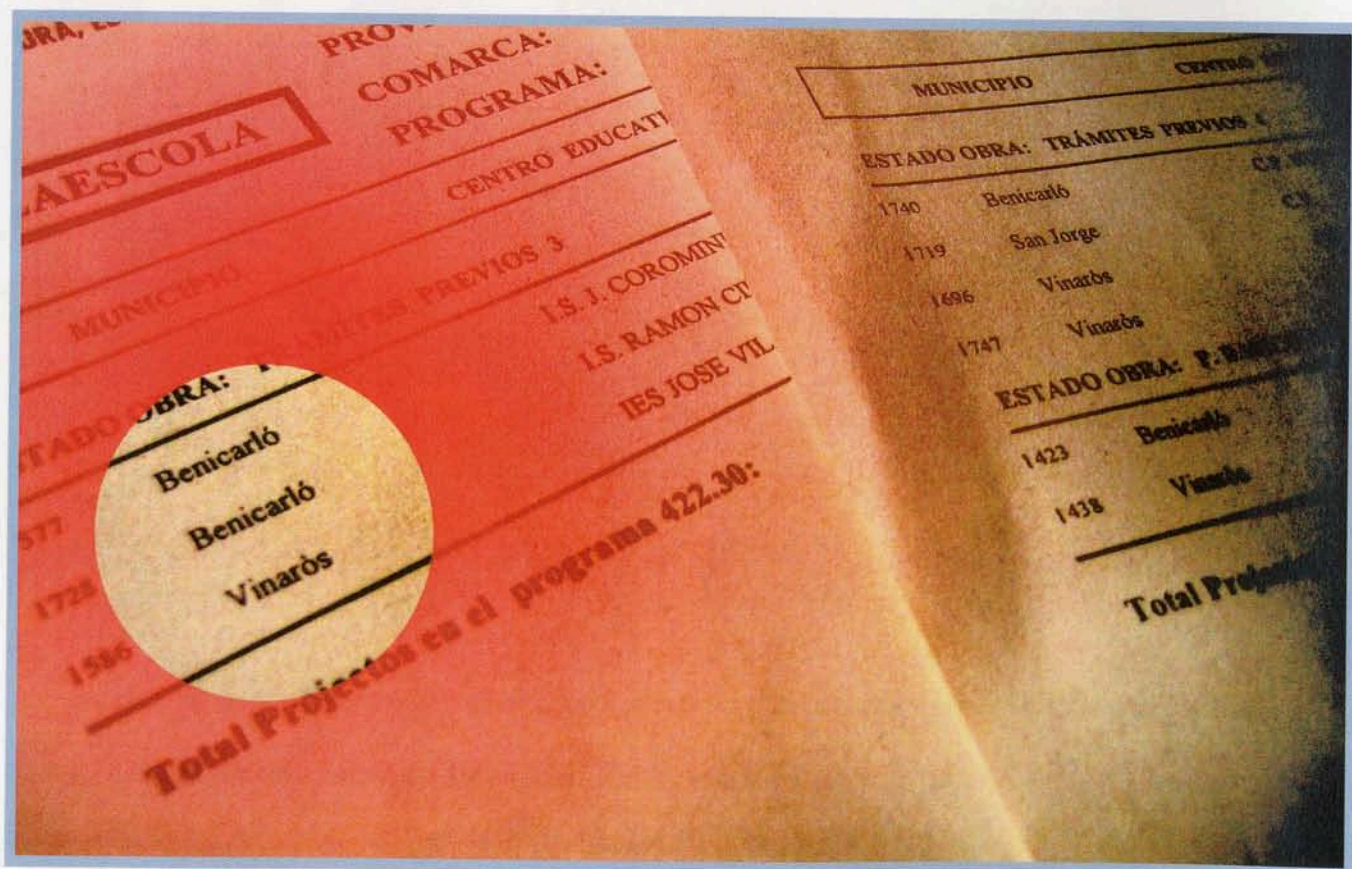
La precarietat educativa que els pares, mestres i alumnes han denunciat insistentment al llarg dels darrers anys s'ha demostrat certa. Ha calgut tensar molt la corda perquè el PP al front de la Generalitat haja admès la greu

situació dels centres educatius i haja previst, dins diversos programes educatius com Creascola, destacades inversions. Per exemple Ciegsa té previstes en fase de tràmits previs quatre obres. Dos a Vinaròs, a l'Assumpció i el nou col·legi número 5, una escola a Sant Jordi i el C.P. número 4 a Benicarló, que tindrà sis unitats d'infantil, 12 de primària, menjador, vivenda per al conserge i pista de pilota valenciana, sempre i quan, abans de final d'any, l'ajuntament tinga els terrenys per cedir-los a la Generalitat. Les obres estan valorades en 4 milions d'euros. Amb el projecte Basic aprovat es troba el CP Eduardo Martínez Ródenas i contempla l'adequació/ampliació en sis unitats d'infantil, 12 de primària,

menjador i vivenda per al conserge per 3.942.973,76 euros. Això pel que fa a l'ensenyament primari.

En secundària a Benicarló es contemplen dos actuacions i una a Vinaròs, però en la fase de tràmits previs.

L'adequació/ampliació dels IES Ramon Cid (vuit milions d'euros) i Joan Coromines (dos milions d'euros) i el José Vilaplana, de la ciutat de més al nord, també per vuit milions d'euros. En ambdues obres el PP pareix voler refermar la seua valenciania, apostant per la pilota valenciana i per això construirà dos trinquets a aquests centres. Els pressupostos inclouen també obres en infraestructures, com el vial de connexió Peníscola-Benicarló, per 2.670.000 euros, encara que

“A les comarques de Castelló la Generalitat invertirà 295.430.180 euros”

ve de la pàgina anterior

la major part de l'actuació és en terme Peníscola, el que suposa una intolerable discriminació per a la nostra localitat. El Centre de Salut de Benicarló apareix per enèsima vegada però amb una quantitat de misèria, 676.710 euros, poc més que el centre auxiliar de salut de Peníscola, 654.800 euros. Mentre a l'hospital Comarcal de Vinaròs s'invertiran 3.464.850 euros. També queda palès l'interès de la Generalitat en la cultura a Benicarló, amb un Conveni per al Centre d'Arts Escèniques de Benicarló per un total de 75.000 euros.

A les comarques de Castelló la Generalitat invertirà 295.430.180 euros. El capítol VI puja fins els 176.468.691 euros i el VII fins els 157.000 aproximadament. En

empreses públiques es destinaran 5,5 milions a Castelló Cultural i 1,6 milions a projectes tan virtuals com Mundo Ilusión.

La creu dels pressupostos

Per als benicarlandos els pressupostos tenen una partida totalment negativa com és, per primera vegada en els darrers anys, la desaparició de la partida específica per a la depuradora de la localitat. A això ha contribuït decisivament el canvi d'ubicació del costat del cementiri, que va impulsar i tramitar el PP, per la proposta d'ubicar-la prop del polígon industrial passada l'autopista on hauria de provocar menys molèsties als veïns i al casc urbà. La situació de tramitació del PGOU i la impossibilitat de fer estudis, d'impacte i tècnics del traçat, fins no disposar dels terrenys han dut

a aquesta situació. Això augura que tampoc la Generalitat veu amb urgència ni necessitat aquesta infraestructura que fa que la nostra població estiga incomplint d'una manera vergonyosa la Directiva 91/271/CE que obligava a tenir depuradora abans del 31 de desembre de 2000.

Reivindicacions municipals

L'Ajuntament de Benicarló ha dit que fiscalitzarà l'acompliment de les inversions externes que la localitat necessita. Per això, ha enviat dues cartes al Congrés dels Diputats i a les Corts Valencianes amb un seguit de reivindicacions històriques, la realització de les quals i la seua execució depèn de diferents òrgans de la Generalitat Valenciana i de l'Estat.

Reclamacions remeses a les Corts Valencianes

EDUCACIÓ:

- Ampliació del CEIP "E. Martínez Rodenas"
- Ampliació del CEIP Francisco Catalán.
- Ampliació del IES "Joan Coromines".
- Ampliació del IES "Ramón Cid".
- Reforma del col·legi públic Marqués de Benicarló
- Construcció d'un nou centre de primària.
- Construcció d'un Conservatori professional de grau mitjà.
- Construcció d'una Escola oficial d'ídiomes.

SANITAT:

- Construcció d'un nou Centre de Salut

AIGUA POTABLE:

- Obres de substitució progressiva de tuberies de fibrociment de la xarxa pública.

CARRETERES:

- Benicarló – Càlig (ampliació).
- Benicarló – Peníscola (ampliació).
- Construcció del Pont Aiguadoliva Benicarló – Vinaròs
- Ratlla del Terme Benicarló – Peníscola (no urbanitzable) (ampliació)

MEDI AMBIENT:

- Construcció de l'Abocador de residus sòlids comarcal.
- Obres d'instal·lació de la depuradora.

PATRIMONI:

- Restauració Església Convent de Sant Francesc.
- Restauració Magatzem de la Mar.
- Restauració Campanar.

Reclamacions remeses al Congrés dels Diputats

FOMENT:

- Construcció de la N-340, variant;
- Ferrocarrils: ampliació dels serveis de Regionals.

MEDI AMBIENT:

- Canalització de la Rambla d'Alcalà;
- Passeig marítim Morrongo-Barranquet.;
- Regeneració de la costa nord.

30 anys d'Unió: la veu i la força del camp per al futur

text JOAN CALVET

Aquest va ser el lema de l'11e Congrés de la Unió de Llaureadors i Ramaders del País Valencià, que el passat cap de setmana va tindre lloc a la Universitat Politècnica de València. 30 anys al servei compromès i lleial al camp valencià, a pesar de les males condicions que viu i ha viscut en els darrers temps. A pesar d'això, La Unió ha treballat sense defallir pels drets dels professionals del camp, defensant els drets de la xicoteta explotació familiar agrària i donant-los serveis essencials abans que la iniciativa privada o les administracions públiques foren capaços d'articular-los – vegeu l'exemple de les assegurances agràries – .

A més de complir anys també es renovava l'executiva de l'organització, sent de nou reelegit com a Secretari General el benicarlando Joan Brusca. En els darrers sis anys Brusca ha dirigit amb molt de seny La Unió, sabent-se rodejar d'un equip directiu i de tècnics molt adient i eficient. A les terres del Maestrat recordem amb especial estima el treball de Brusca com a Secretari Comarcal, abans de donar el salt als nivells més alts de l'organització agrària.

Un esdeveniment d'aquesta importància va comptar amb convidats d'especial rellevància. Representants de sindicats i partits polítics valencians, representants d'organitzacions agràries d'altres llocs de l'estat, el Vicepresident del Govern

Valencià, Víctor Campos i Elena Salgado, Ministra d'Agricultura, entre altres, van estar presents en l'acte. La tensió entre el govern autonòmic i el central es va fer evident, mentre Campos defensava el trasvassament de l'Ebre amb xifres que suposadament demostraven l'alt nivell d'estalvi d'aigua que ha aconseguit el PP al País Valencià, entre una remor de disgust en la sala, la ministra l'acusava de donar dades incorrectes, arrancant una forta ovació entre el públic.

Per desgracia, les reivindicacions d'avui del camp valencià continuen assemblant-se molt – massa – a les de fa 30 anys: mesures per a la modernització dels cultius i els regadius, suport a la comercialització dels productes propis – de qualitat indiscutible –, accions per assegurar preus justos per als productors i eleccions d'una vegada per totes a les Cambres Agràries. Aquesta darrera reivindicació clama al cel, més quan – fent 30 anys que va tornar la democràcia – ni l'anterior administració socialista ni l'actual popular n'ha convocat, tal com va recriminar de manera contundent Enric Morera al Conseller d'Agricultura, Juan Cotino, entre els aplaudiments d'aprovació del delegats.

Amb tres-cents delegats i mil cinc-cents convidats, la jornada va ser, primer que tot, de festa. Tots junts, des de tots els pobles i comarques del país, vam estar a València per a cridar ben fort "Visca la Unió de Llaureadors". I per molts anys més!

LITERATURA A L'EXILI, I COOPERATIVISME, LES NOVES PROPOSTES

text SUSANNA ANGLÉS

L'Editorial de Valls, Cossetània, ha editat dos llibres que són una mena de garantia que guarden cura de la nostra memòria col·lectiva e històrica . Un dels llibres és L'exili Literari Republicà sota la ploma i la cura de Manuel Fuentes i de Paco Tovar.

Després està la narració d'un cooperativista N'Enric d' Hostalric i Colomer, narració a càrrec d'Enric Vicedo Rius.

Enric d'Hostalric i Colomer va esdevindre una figura avançada al seu temps : batlle de Menàrguens, diputat de beneficència pública o president de la Cambra Agrícola de Lleida i comarca, va aportar sempre unes fites i objectius més enllà de les mirades que podríem anomenar limitades, que sempre, per a ell, es quedaven curtes. En el llibre, breu, però intens trobarem les seves idees reflexades, com les portava a terme, les seves lluites i els seus objectius. Com no,

l'associacionisme del pagès fou un dels pilars bàsics en les seves idees i reivindicacions que afectaven a la vida econòmica del pagès lleidatà o de la Franja. Tot i això N'Enric d'Hostalric ha estat un desconegut...esperem que gràcies a Enric Vicedo i a Cossetània es comenci a reconèixer.

L'exili literari republicà, és un llibre més que necessari que els dos professors de Universitat: Manuel Fuentes i Paco Tovar ens han aprofitat a les lletres escrites des de el forçat exili .Tot això aplega fins a nosaltres gràcies a la Universitat Rovira i Virgili i a l'esmentada editorial de Valls. En el llibre se'n apropa a molts dels treballs que, des de terres llunyanes, van dur a terme molts escriptors i escriptores que ací només haguessin trobat la repressió. El llibre és una narració molt entretinguda a més de ser molt fàcil la seva lectura.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

I és que açò de les falles és com un culebró d'eixos sud-americans. Després del judici faller del segle ha arribat la sentència i hem vist que els presidents "falleros" han fet una nota de premsa per explicar la seua postura arran d'aquesta polèmica tribunalera. Ens hem quedat estranyats no de veure-la a La Veu, no sabem si perquè aquesta gent de La veu no són massa del coet i la despertà o perquè als presidents de falla se'ls hi ha oblidat que en valencià també es poden entendre les coses d'aquest món. Si ha estat així pitjor per a ells, perquè millors cròniques que fan en aquest setmanari, sobre aquest món, no les fan enlloc. Fins ara s'havia ficat de moda això de la discriminació negativa, la de La veu deu ser positiva, no? De tota manera, nosaltres, els tafaners, intentarem fer la consulta, de la seua part, als mestres de "l'univers fallero" perquè miren el seu manual d'estil i els expliquen com hauria de ser el seu comportament en aquests casos. Fins i tot, a millor, tenen solucions discrecionals perquè no s'haja d'arribar als tribunals en cas de conductes no massa falleres. I ho farem també de franc.

I ja que parlem de veure. Últimament els cotxes de la Guardia Civil en això d'aparcar sembla que no estan massa fins i se'ls veu fer maniobres, diguem, no massa d'acord amb allò que representen. Primer els han vist aparcar per alguna zona de vianants, en bateria (i més d'un), davant d'algun baret (compte, segurament seria en l'hora lliure, en això no ens fiquem) i ara, fent coses rares per aparcar en una zona blava. Eren les 9:10 del passat dilluns i de sobte un Terrano pintadet com el de la Guardia Civil, devia ser d'aquest cos si anava

pintat així, el veiem pegar un acceleró a l'estop de davant de Muchola. De sobte, també, es fica a fer marxa enrere i enfila de cul cap el camí la mar, amb tanta gràcia que li arrea castanya al senyal de trànsit allí plantat i, com no, el plega com si fos un acordió. Molt d'exemple no sembla que haja donat aquest número amb la seua conducció. Caldrà veure si almenys paga el senyal o es retira ell mateix el carnet de conduir!

Ja ho sabem de bona tinta. Per fi tindrem pixadors públics. Quin era el lloc més utilitzat per aquells que tenien l'aixeta molla quan ja no podien aguantar-se més? Si senyor, ho han encertat, la plaça de la constitució al darrera de la parança, més coneguda com Oficina d'Informació i Turisme. Doncs, pel que sembla el lloc serà el mateix però endreçat per aquests menesters. El que no sabem és si la gestió serà pública o privada?

I ja que parlem de gestió, algú podria solucionar aquest desgavell d'actes el mateix dia i a la mateixa hora? Divendres passat va ser de bojos, a partir de les 19:30 va començar el desgavell, presentació de la candidatura del STEPV amb xerrada col·loqui i pisiscolabis, Presentació del cartell de l'Estel del Collet, Jornades de mobilitat de l'Àrea de Medi ambient de l'Ajuntament i Presentació de la candidatura d'Esquerra, amb Geroni al capdavant, amb *piscolabis* inclòs (molt bo per cert). A veure si algú

apanya aquest desgavell i ho reparteix una mica, els tafaners bona feina vam tindre per poder anar a tot. Semblava divendres de gràcia!

I anar, també vam anar al Congrés de la Unió. Teníem un enviat especial per cobrir l'esdeveniment que es va colar per tot arreu i damunt sense acreditació. Així que podem fer-vos cinc cèntims de les curiositats, o millor dit, anecdotari, que vam veure:

-La ministra d'agricultura (PSOE), mentre feia el seu discurs li agafa un atac de tos i el representant de la Generaliat (PP, el de "agua para todos"), tot cordial s'alça i li porta un got d'aigua. La ministra, hàbil li diu "por ahora de agua vamos bien". Un moment després apareix pel darrera un cambrer amb una safata amb ... més aigua. Ara ja anaven sobrats.

-Diu els llauradors que comencen a pensar en noves varietats de taronges: la *clemenules*, la *clemenvilla* i ... la *clemenpai*. Aquesta última és la que millor resultat està donant. La que es paga millor.

-Brusca, el benicarlando i el seu ben quefer van a duo. Així que va estar reelegit, altra vegada, per majoria aclaparadora. Els llauradors saben el que trien.

-El menjar que va haver-hi va ser excel·lent: vins de la DO València i Alacant, hortalisses i fruita de l'horta, "semifrio de Alicante" i llagostins de... la mediterrània, com no podia ser menys. Això sí, vam notar a faltar ... la carxofa. Encara que no és el temps (no fa fred), algunes n'hi ha. Calia ficar-les. Un oblit de Brusca?

En fi, que no cal anar tan lluny com fan alguns per fer-se la foto. Nosaltres ens colem allà on siga i no fem tant de calendari. I és que els tafaners som molt tafaners.

Sopar de Càrrecs 2007 de la Falla La Paperina

text REDACCIÓ

Dissabte, 4 de setembre, la Falla La Paperina en ple, amb la presència de la Fallera Major 2006, Ana Mª Ferreres, Fallera Major Infantil'06, Nayara Palazon, President Infantil, Fernando Fibla i, les Padrines Cèlia i Erika; el President Vicent Igual Peña, va presentar al Quadre d'Honor per el 2007: Fallera Major Ainhoa Saura Vallés, Fallera Major Infantil, Isabel Caldés Riba, President Infantil, Alejandro Ferrer Ripoll, Padrina de la Falla, Cristina Mascarell Perez, Padrina del Foc Ana Salinas Comes i el Mantenedor de l'Acte de la Exaltació, Sr. Antonio Ruiz Oms. Aquest acte va ser l'inici del caminar de la Falla cap als actes commemoratius del seu 30 aniversari, als quals convidem a tots els fallers i falleres.

Sra. Directora:

Sóc una lectora habitual de la Veu de Benicarló, donat que la considero prou imparcial i objectiva, sobretot en els aspectes referents als temes polítics locals, exempts de manipulació. Valoració personal que deuen compartir molts lectors/es de La Veu. De la mateixa manera, em consta, que molts ens hem sentit desinformat amb l'article publicat en el núm. 558, en portada i que segueix com a tema de la setmana en les pàgines interiors, sobre els pactes electorals, signat per la Redacció.

L'esmentada informació dóna

a conèixer les diferents reunions i contactes que protagonitza Esquerra Unida de Benicarló amb d'altres organitzacions polítiques progressistes de la ciutat, i a on es citen les declaracions del Sr. President d' ERPV, qui manifesta suposades diferències programàtiques (que no estratègiques) i les declaracions del Sr. Escuder, sobre un possible acord per integrar membres d' EU a la candidatura del PSPV, així com també reunions d'EU amb el BLOC, etc.

Em sorprèn sobremanera, que no es demani opinió ni informació al portaveu d'EU, a qui només se'l nomena de passada, però en canvi es posi tant d'èmfasi i

precisió en el número de vots obtinguts en les darreres eleccions municipals, sense venir a compte de res. No puc deixar de manifestar la meua estranyesa en llegir només els posicionaments d'una de les parts, i com s'ignoren els de la part promotora d'eixes reunions (EU segons diuen vostès a l'article), és a dir, **NO ES CONTRASTA LA INFORMACIÓ.**

Tot esperant que aquest article serà una errònia excepció, i no un posicionament partidista concret, fet que seria de lamentar, rebí una cordial salutació.

Montse Trias

UNA IMATGE I MIL PARAULES...**L'AJUNTAMENT NO PARA DE FER MILLORES
(Per l'amor de...)**

Nota de premsa: "L'Ajuntament de Benicarló i l'Auditori Municipal compten des d'aquesta setmana amb un cendrer que s'ha col·locat a l'entrada dels dos edificis amb l'objectiu que els ciutadans que fumen puguen apagar el cigarret abans d'accedir-hi. **Aquesta és una nova iniciativa** dins de la campanya d'espais sense fum que fomenta l'Ajuntament."

**NO ES UN CENDRER NORMAL;
L'HA FICAT L'AJUNTAMENT!
(i diuen que no fan rés)**

VERVORREA POPULAR

Tocs i Vares

text VICENT COLL

L'èmfasi reivindicatiu del PP local arriba a uns nivells imprevisibles en les darreres setmanes. La proclama insistent sobre la manca de grans inversions en els pressupostos municipals els delata com el partit de la dilapidació dels diners públics, acostumats com estan, allà on governen, a rebentar l'erari públic a base de "grans inversions" especulatives. Eixa i no una altra es la seua manera d'administrar l'economia col·lectiva. A casa ens han tingut ben acostumats a vendre fum i grans projectes que han punxat pel camí, o han nascut amb greus dèficits estructurals. Només cal revisar el llast que van deixar al darrere de la inauguració de diversos centres assistencials de titularitat municipal, mancats de pressupost, amb unes dotacions ínfimes i que a dia d'avui naveguen contracorrent amb un esforç considerable per part dels professionals. Eixe es el llegat del període popular al nostre ajuntament, i poca cosa més.

Encara així, la verborrea de la dreta local fa mèrits de superació cada dia que s'acosta a les eleccions locals, en una carrera desesperada per recuperar allò que encara consideren patrimoni propi: el govern municipal. ¿Qui es pot atrevir a qüestionar-se la gestió municipal en matèria d'infraestructures educatives quan el cabàs de les cireres el tenen els mateixos que critiquen? La resposta el PP. No importa que pressupost rere pressupost, la Generalitat redueixca les inversions en l'ensenyament públic, i afavoreixca l'ensenyament privat i concertat. Certament no importa. El que val és anar abocant discursos basats en la falsedat amb l'objectiu fonamental de recuperar el poder i no amollar-lo.

Siguen honestos senyors i senyores del PP i segueixquen un consell d'un il·lustre simpatitzant seu que no es cansa de dir, des d'una televisió que no s'avergonyeixquen de ser de dretes. Es el que el seu electorat els demana. Siguen clarament la dreta, i no maregen al personal. Els quedarem ben agraïts.

47 veïns d'una nova promoció duen varios dies sense llum ni aigua

text JORDI MAURA

Com a la pel·lícula "aquesta casa és una ruïna" però sense gens de gràcia. Els veïns dels 47 habitatges de l'avinguda Magallanes, 2 de recent construcció no surten de la seua sorpresa davant l'elevat nombre de deficiències detectades en els poc menys de tres mesos que duen habitant-les. La passada setmana i després de passar dos dies sense llum, van denunciar al carrer els defectes que pateixen els seus habitatges i la nul·la resposta per part del promotor, el grup Cervino 2003. Sostres amb goteres, portes sense marcs, pujades i baixades de tensió que han fet explotar diversos electrodomèstics, climatització als pais de llum i múltiples desperfectes no accontenten als veïns d'aquesta finca que responsabilitzen d'una manera directa al promotor.

Segons denunciaven "ens van dir que aquí no s'anava a gastar ni un duro més. Ens sentim estafats". Al carrer no existeix vorera, la porta de l'aparcament no disposa de motor ni comandament a distància ni bomba extractora en cas d'inundació. Els habitatges segons els veïns estan mal aïllats, no hi ha bústies per a tots i les senyalitzacions dels habitatges s'han hagut de fer amb ordinador i impressora. "Això és tercermundista", explica José Varela. Una de les joves propietàries, que assegura voler vendre el seu pis, explica que les constants pujades i baixades de tensió han acabat amb dos televisors i una rentadora. "A més

el *home cinema* va explotar", recorda. Dimarts passat la caixa de la llum es va incendiar al no suportar tots els aparells connectats. Avui és un plàstic fos en ple carrer que els mateixos veïns han tapat perquè segueix tenint corrent i és un perill evident.

Els serveis municipals van explicar als veïns que falten diversos documents com el pagament de l'IBI, la construcció de la vorera al carrer i un adequat accés d'aigua per a concedir-los la cèdula d'habitabilitat. En el bloc de pisos viu una iaia que no es pot moure del llit; no hi ha ascensor, viuen persones amb discapacitat i un bebé ha estat diversos dies sense poder-se dutxar per falta d'aigua. Els veïns, amb els seus noves encimeres sense funcionament, han recorregut al camping gas i a les bateries de cotxe per a poder cuinar i sopar.

Enganyats per tots

Els veïns lamenten ara haver signat la compravenda sense disposar de la cèdula d'habitabilitat pertinent. D'aquesta situació culpen a bancs i notaris. La Veü va tractar de posar-se en contacte amb l'empresa constructora que lamenta la situació de tensió, de la qual responsabilitza al promotor. "El promotor ha pogut vendre als veïns alguna cosa diferent al que va pactar amb nosaltres. Ara ens reclamen a nosaltres perquè estem més pròxims que el promotor. Hem entregat l'obra i ja no tenim res que veure", conclou la persona que atén el telèfon de GP21.

AIGUA, UN CONFLICTE PERMANENT (1)

La pugna per uns recursos naturals cada cop més escassos, com el petroli o l'aigua, serà característica del segle XXI.

Quant a l'aigua, els conflictes es donen a diversos nivells, des del local i regional fins el global. Una sèrie d'esdeveniments ens han animat a fer-ne un repàs.

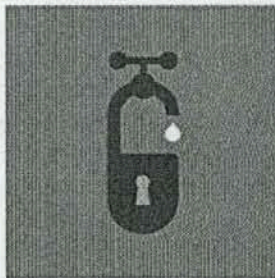
A principis de novembre, es presentà el darrer Informe de l'Índex de Desenvolupament Humà (IDH) de l'ONU. L'IDH és un paràmetre basat en l'esperança de vida, taxes d'escolarització i alfabetització, i renda per càpita, que vol mesurar el desenvolupament global d'un país. L'informe destaca la dificultat en l'acompliment dels Objectius del Mil·lenni acordats per l'Assemblea General de l'ONU en 2000; l'objectiu 7é és la reducció a la meitat de les persones que no disposen d'aigua potable ni serveis de sanejament per a 2015. Actualment n'hi ha 1000 milions sense aigua potable i 2600 milions sense sanejament. Un ciutadà d'Estats Units o Europa consumeix 575 litres al dia de mitjana quan un ciutadà subsaharià en disposa de menys de 50 litres diaris.

Segons l'IDH, la manca d'aigua neta és el principal entrebanc pel desenvolupament humà als països pobres. La despesa sanitària per malalties causades per l'aigua no potable assoleix un 5% del Producte Interior Brut de l'Àfrica subsahariana, quantitat superior a tota l'ajuda internacional més el deute condonat des de 2003. Cada any moren 1,8 milions de xiquets per diarrea i altres malalties relacionades amb l'aigua -2a causa de mort infantil al món; l'accés a l'aigua neta reduiria a la meitat la mortalitat infantil. L'aigua dels països pobres, sovint, és deu vegades més cara que als països rics perquè no hi ha xarxes públiques i el preu el fixa el mercat lliure. Per exemple, als barris pobres de Manila l'aigua és més cara que a Nova York. Els països pobres gasten molt en l'aigua i no poden destinar eixos recursos a cobrir altres necessitats. L'informe proposa que els governs han de garantir 20 litres d'aigua neta per persona i dia amb un cost inferior al 3% dels ingressos.

La reforma dels estatuts d'autonomia i l'acostament de les eleccions autonòmiques ha revifat la "guerra de l'aigua". Durant el passat govern popular estatal, l'oposició al PHN, en concret al transvasament de l'Ebre, arribà a cotes elevadíssimes. L'actual govern socialista derogà el transvasament i llançà el Programa AGUA -conjunt d'actuacions amb la dessalació com opció estel·lar- però mantingué la resta del PHN. La reforma dels estatuts ha seguit emprada pels diversos parlaments autonòmics per blindar els seus recursos fluvials o exigir transferències d'altres conques. Les aigües superficials i subterrànies són un bé públic de competència estatal competència del Ministeri del Medi Ambient mitjançant els Organismes de Conca o

Human Development Report 2006

Beyond scarcity: Power, poverty and the global water crisis.

confederacions. L'article 149 de la Constitució marca com competència exclusiva de l'estat central les conques hidrogràfiques que afecten a més d'una autonomia. La demarcació conca hidrogràfica compren tot el territori que escorre l'aigua plouguda per un gran riu i els seus afluents. Aquesta divisió es creà a la Dictadura de Primo de Rivera i ha seguit adoptada per a tota la Unió Europea amb la Directiva d'Aigües pel seu realisme hidrològic.

L'estatut valencià, aprovat el mes d'abril passat, fou el que inicià l'afer. En el seu articulat "es reconeix el dret a la distribució als sobrants de conques excedentàries"; amb l'estatut es volen garantir els transvasaments des d'altres conques a la del Xúquer o Segura. El 2n en aprovar-se fou l'estatut català que estableix la necessitat d'un informe prescriptiu favorable de la Generalitat per a qualsevol transvasament dels rius catalans. L'andalús, el 3r aprovat, s'atorga competències exclusives per les aigües del Guadalquivir que discorren pel seu territori. L'aragonès, en tramitació, capacita a la Diputació General d'Aragó per a refusar transferències d'aigües de les seves conques, a més de reservar-se de 6500 Hm3. I el de Castella-la Manxa, en tramitació, determina l'anul·lació del transvasament del Tajo-Segura -du aigua a Alacant i Múrcia- per a 2015. Catalunya, Aragó, Castella-la Manxa s'oposen als transvasaments entre conques però el País Valencià els defensa.

Amb aquestes reformes estatutàries desapareix la conca hidrogràfica com unitat de gestió. En molts casos l'exigència de control dels recursos hidrològics no és per fer un ús sostenible sinó per fer-lo de forma exclusiva. Aragó, que junt a Catalunya i un bon grapat de valencians ens varem oposar als transvasaments de l'Ebre, incrementarà molt els seus regadius posant en perill el delta com denuncia Pedro Arrojo, president de la Fundació per a la Nova Cultura de l'Aigua. Castella-la Manxa també cerca augmentar els regadius encara que sigui a costa de carregar-se els ecosistemes fluvials, com ja ha fet amb les Tablas de Daimiel i els Ulls del Guadiana. I què dir del País Valencià on les edificacions surten com a bolets? Ara passarà el desenrotllisme de la costa a l'interior encara que destruïm els ecosistemes aquàtics?

L'aigua ha esdevingut un element identitari, sùmmum de les essències pàtries, que aglutina a gran part de les poblacions d'uns territoris front a les d'altres. Malauradament tot el conflicte pel transvasament de l'Ebre no ha canviat la visió ni el model de gestió que es té de l'aigua. Estem encara en la Vella Cultura de l'Aigua.

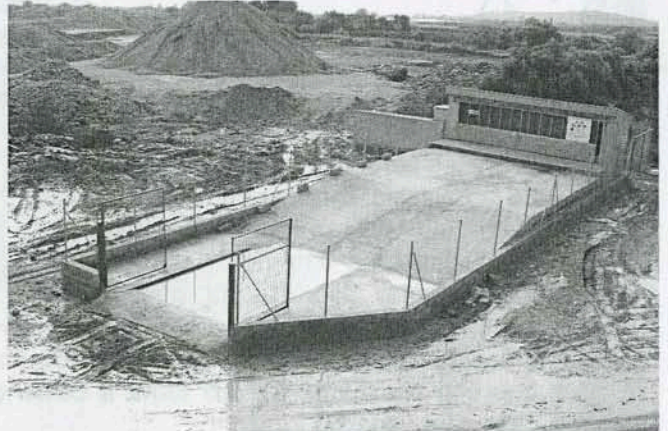
Pere Bausà

Finalitzen les obres d'adequació de la caseta de recollida de subproductes agropecuaris

text REDACCIÓ

Després d'haver signat el conveni amb els sindicats agraris per la gestió de la caseta de recollida de subproductes agropecuaris, les instal·lacions on els ramaders benicarlandos disposen els animals morts han estat objecte d'una profunda adequació. Les modificacions han consistit en la construcció d'una tanca i una porta metàl·lica per a tancar les instal·lacions, de manera que només puguin accedir els ramaders. A més, s'ha construït una base de formigó que fa de bassa a l'entrada de les instal·lacions, amb la finalitat de dipositar productes fitosanitaris de desinfecció per als vehicles dels ramaders. D'aquesta manera, en el cas que hi hagués contaminació per malaltia contagiosa, la malaltia no s'escamparia per les granges.

Les obres han tingut un cost de 7.765,03 euros, amb una subvenció del 61,5%. Les regidories d'Agricultura i Medi Ambient i la Brigada Municipal de l'Ajuntament de Benicarló s'han fet càrrec de la realització dels projectes, de la petició de la subvenció, de la vigilància i de la certificació de la finalització de l'obra. Per al regidor d'agricultura, Joan Manuel Ferrer, les actuacions realitzades "han millorat considerablement aquestes instal·lacions municipals que tanta falta fan als ramaders".

Cursets d'atenció al ciutadà per a policies

La direcció de la Policia ha organitzat unes jornades dirigides als agents de la Policia Local de Benicarló que té com a objectiu donar a conèixer les habilitats necessàries perquè la relació dels agents amb els ciutadans siga adequada i responga a un tracte correcte i ajustat a les circumstàncies. Les jornades, sota el nom d'Habilitats d'atenció i comunicació amb el ciutadà, pretenen generar una actitud que permeta que el servei siga en tot moment de qualitat.

PC Actual atorga a BandaAncha.st el premi al millor blog tecnològic

text JORDI MAURA

La prestigiosa revista Pc Actual ha atorgat a BandaAncha.st, una publicació electrònica sobre tecnologia, el premi al Millor Blog Tecnològic 2006. Han estat els lectors de la revista els que han apostat per aquest projecte fundat per Salva Gregori i Joshua Llorach, que van crear el 14 de Febrer de 2001 aquesta publicació que ja té 64.321 usuaris enregistrats i que ha merescut anys després, aquest reconeixement.

BandaAncha.st és en l'actualitat la web de referència en el món de l'adsl, cable i altres tecnologies per connectar-se a Internet. Ara mateix disposa d'uns 50 col·laboradors per tot l'estat espanyol. Una nodrida representació es va desplaçar fins a una sala de festes de Madrid en el marc de Simo per a rebre el guardó. Al lliurament hi van acudir diversos representants i alts càrrecs d'empreses com

HP, Acer o LG. Segons van anunciar "el compromís de treball es multiplica i tot i que no sabem exactament quan, el favor serà retornat amb una nova versió de la web en la que es treballa des de fa un any", han explicat. Paco Albiol, Salva Gregori, Víctor Baidez i Joshua Llorach es van desplaçar a Madrid per a recollir el premi.

Pastís d'inversions Generalitat 2007

En eleccions millors porcions

Així podríem començar. Sempre quan tenim eleccions a vista, una part dels xorros de diners que hagueren hagut d'arribar abans, per cobrir les carències més importants de la població, s'incorporen a correu-cuita als pressupostos de les administracions externes. Han de pressupostar allò que fa quatre anys, quan les eleccions anteriors, van pressupostar i no van realitzar. I no tot, no siga que ens acostumem. I així torna a començar el cicle altra vegada.

El pastís de la Generalitat Valenciana ja l'han repartit i pel que sembla una part, una mica més important que el que fins ara ens havia tocat en anys anteriors, que havien estat prou "racanos", ens arribarà sinó tenim entrebancs pel camí.

Destaquen sobre tot les inversions en educació. Ja era hora. El dèficit en aquest aspecte en la nostra població era ja un greuge que clamava el cel i finalment, suposem, la pressió de les AMPES, pares i mestres ha fet que alguns polítics reaccionaren. Sembla penós que la ciutadania, per aconseguir allò que fa falta per el desenvolupament de la seua ciutat haja d'esperar, o bé a que unes eleccions estiguen al caure o a la mobilització. Mundo, responsable d'haver-nos fet anar arrossegant tota aquesta problemàtica educativa, i ara a la Generalitat, podria haver-se mogut una mica abans. Això sí, amb tanta escola amb trinquet serem més valencians que ningú. Ja veureu, en uns anys, canal 9 el tindrem ací fent els partits de la selecció benicarlanda de trinquet. I és que cal promocionar l'esport nacional, la pilota valenciana. De tota manera, en inversions, com diu el refrany, més val tard que mai.

Ara bé, en aquestes inversions tornem a notar que les infraestructures tornen a ser la parenta pobra a la nostra població. Continuem sense depuradora, l'excusa, el seu canvi d'ubicació inicial. No s'hagueren pogut ficar d'acord tots els grups, deixant de banda qüestions de partit, per trobar el lloc més idoni i ara no estarem en la llista negra de municipis que incompleix reiteradament

561

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

la directiva europea de depuració de les seues aigües residuals? I és que la cosa ja fa pudor!

Altra història que mai s'acaba són les carreteres i és que les que ens uneixen amb les nostres ciutats veïnes són, dient-lo d'una manera suau, simplement demencials. La que ens condueix a Vinaròs, l'N 340, que hem de dir, com sempre, col·lapsada i perillosa (aquesta depèn de l'estat).

La que ens condueix al polígon, estreta, perillosa i saturada en hores punta, i fins a Càlig, igualment estreta i perillosa, i en tot el seu tram sense vorals. I la que ens porta a Peníscola, aquesta clama el cel. Una vegada es van carregar la carretera de la costa, tot el trànsit va anar a parar a la que tots coneixem per la "carretera vella de Peníscola" i com tots sabíem, això podia representar tot un perill. Estreta, sense vorals, mal il·luminada, amb el ferm en mal estat, plena de corbes, amb marges apegats a la vora de la mateixa, alineació deficient, i ... tot allò que un es puga imaginar, de malament, i al final només pressuposten el tram peniscolà deixant-se el benicarlando. O siga que ací no paguem prou impostos i no tenim dret a conduir de forma segura. Simplement vergonyós.

Sembla que per fi apanyaran el nostre centre de salut, que ja feia pena, però igualment sembla que el nou no sabem quan el tindrem. De tota manera una de les coses que cal ressaltar, i per les quals personal sanitari i usuaris de la sanitat pública s'ha queixat reiteradament, la manaca de facultatiu, pel que sembla, continuarà igual.

Hem destacat uns "xicotets" problemes endèmics, la resta de la llista de reivindicacions la poden vostès llegir a l'article del Tema de la setmana. Seria mol llar d'enumerar-les. Nosaltres els proposem una divertit treball, agafen aquesta llista de necessitats i facen una mena de travessa: un "1", si ho realitzen, una "X", si està en fase de treball i, un "2", sinó s'ha realitzat. La comprovació d'aquesta curiosa travessa ... d'ací quatre anys. En cas de fer el Ple al 15, facen la instància pertinent a l'ajuntament reclamant que els tornen els diners públics que han pagat i no han arribat. Ah i que ho diguen al Ple dels 21.

CULTURAL

BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·lab
XAVIE
LLU
TOLIT
G. SEG
Fot

Per Xavi Burriel

Brusca SuperTràctor

El còmic

Carxofa A: No sempre un benicarlando va d'una llista per a les terres de Castelló, això només és possible quan hi ha eleccions; i que un cadufero vaja el número dos, quasi mai. Li donem la carxofa a Vicent Coll que a més de polític és col·laborador nostre per a que agarre forces que bona falta li faran.

Carxofa B: Encara que no és massa amic de les verdures li donem la carxofa a Geroni Salvador que encapçalarà per a les properes eleccions municipals una nova candidatura: Esquerra Republicana. Molt haurà de treballar i estar molt fort per a obtenir bons resultats, per tant, ací té un bon aliment, la carxofa benicarlanda amb denominació d'origen.

Administradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVI BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
SEGARRA, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS,
JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
VICENT COLL, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
Grafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La maratón educativa

text ROBESPIERRE

Està clar que els problemes entre el nostre Ajuntament i la Generalitat em matèria educativa cada vegada semblen més grans, i ara, fins i tot, podríem diria que estan al límit de la tibantor.

A veure, no ens enganyem, quan Mundo manava, la cosa no era per tirar coets, la majoria de problemes que arrosseguem venen de quan ell governava, però és que ara la cosa se n'ha sortit de mare. Però si considerem que Mundo, suposem, exerceix de diputat autonòmic pels vots dels benicarlandos, una mica de consideració cap a les nostres problemàtiques hauria de tenir, no? No ho tenim massa clar que siga així.

Certament, Mundo s'ha caracteritzat per ser, i sense voler faltar-li al respecte, un personatge de carrer, popular o populatxero, allò que tots anomenem un panxacontent i, quan li toquen, la ídem, sembla que s'esvalota i ... trau "la furia española", eixa que ara sembla faltar-li a la selecció espanyola de futbol i que tantes glòries li va donar en l'època de Franco. Doncs, com anava dient, pel que sembla, la picabaralla Escuder-Mundo que ve des del desallotjament d'aquest últim de la poltrona consistorial s'ha traduït en que ací, cal ficar una mica (quan més millor), d'entrebancs a la gestió, en aquest cas, educativa. Ara bé, si a això li afegim una mica d'incompetència per part de qui ens governa, aleshores, la cosa ja pot ser catastròfica.

Les AMPES ja se n'han fartat i, juntament amb alguns pares i mares de la pública (el dia de la concentració a la plaça de la constitució, tot i la voluntat dels organitzadors, als quals cal lloga el seu esforç, no crec que hi hagués més d'un 8-10% dels pares del alumnes en edat escolar, la resta devien o estar dinant o fent-lo, segurament pensarien que era més prioritari omplir-se el pap que voler millorar l'educació dels nostres fills), mentre la privada sembla que estava de festa, han ficat el dit a la nafra dels problemes, més que greus, que acumula la nostra educació pública.

En primer lloc les deficiències en les pròpies infraestructures educatives. I és que a algunes escoles i instituts els cal alguna cosa més que una maneta de pintura, un apanyo generalitzat per tal d'aconseguir un lloc digne on donar les classes i, ara per ara, les administracions o miren cap un altre lloc o no recordar-se'n.

En segon lloc, la història de l'ampliació del Ródenas. I és que això sí és el culebró de l'any: primer Mundo que no tenim els terrenys, després Guzman, que sí, més tard que no estaven al registre a nom de l'ajuntament, posteriorment que al Director Territorial de Cultura, Baila, se li'n va la boqueta amollant brofegades contra els dirigents d'ací i, per últim, que esperaran a ficar la primera pedra una mica abans de les eleccions. Sembla una partida de tennis on el que menys importa és si els xiquets

La Guillotina

estan treballant a les seues aules en les condicions mínimament (haurien de ser màximes), correctes.

I, en tercer lloc tenim l'escola nova. I ací sí que l'hem feta bona, no tenim terrenys. Algun dirigent espaviladet dels que ara ens governa, s'ha fumtat tot el terreny dotacional que teníem, i ara ves i busca qui t'ha pegat: ens hem quedat sense terrenys on col·locar la nova escola. I perquè s'ha perdut tot aquest terreny, i qui se l'ha "zampat"? Algú ha estat fent cabrioles *urbanoespeculadores* fent permutes innecessàries en aquesta mena de terrenys públics? En resum que ara resulta que no troben terrenys adients per la nova escola i el temps, el temps, se'ls ha tirat al damunt.

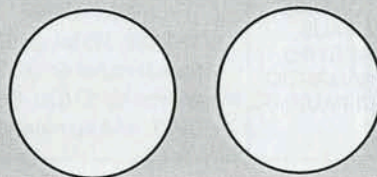
I diem açò del temps perquè segons pareix, si a final d'any l'ajuntament no té aquest terrenys en propietat i els cedeix a la Generalitat perquè pugui incorporar-lo al seu pressupost de 2007, l'única escola que veuran els nostres ulls, i els dels nostres fills també, serà la virtual que puguen pintar els xiquets en classe de dibuix.

Ara, el millor de la història és que la brillant idea, per intentar desembolicar l'embolic en que ens ha ficat, d'aquesta colla d'"eficaços" personatges de la nostra política local, amb l'alcalde al capdavant, ha estat enviar els corredors a buscar-ne. Ni que fos la maratón d'uns JJ OO. No es dirà que no fa moure el personal el nostre batlle.

Mentre, entre cursa i cursa, el que no té espera és la previsió d'alumnat que entrarà, nou, el pròxim curs, que com a mínim, estarà, segons les últimes previsions, rondant els tres-cents i pico alumnes. Vinga, a trencar ràtios que no passa res, i a l'any següent, al 2008, més de cinc-cents, que es diu aviat. Més classes saturades, més barracons i ... més mala educació. No res, primer Mundo i ara, Escuder i Guzman, s'estan lluint. Del primer poc més podíem esperar mirant la seua trajectòria, però és que aquests dos últims personatges, són mestres! I de debò!

Hem aplegat a tal desficaci planificatiu que açò té molt mala pinta per sortir-se'n mitjanament bé. I sí hem d'esperar al nou PGOU, doncs, tira-li més temps. L'única cosa que se m'ocorre és aplicar allò que em van dir uns amics: es convoca una reunió d'especuladors urbanístics (que en aquest poble en tenim uns quants), i ací radica el quid de la qüestió, i se'ls diu clarament que en aquest poble ningú d'ells tornarà a pegar una paletada si abans d'acabar l'any no tenim els terrenys que ens fan falta per la nova escola. Segur que en un tres i no res fem cau i al poal.

La idea està llençada, almenys alguns pensem, que d'altres, polítics, sembla que es rasquen les ...

El PP demana diligència a l'equip de govern de Benicarló en la tramitació de projectes

text JORDI MAURA

Asseguren que el retard del Centre de Salut és com a conseqüència de la lentitud de l'Ajuntament

Els regidors Ana María Febrer i Marcelino Domingo (PP) van recriminar dimarts passat els retards que al seu judici són responsabilitat de l'Ajuntament a l'hora d'enviar la documentació que les Conselleries reclamen per a construir centres educatius i el centre de salut. Així, va recordar que els pressupostos contemplen 23 milions d'euros en inversió per a la localitat de Benicarló i per a l'ampliació, construcció o adequació dels centres educatius del Martínez Ródenas, els IES Joan Coromines i Ramon Cid. Així segons el PP el 27 de juliol Ciegsa va reclamar documentació com un informe urbanístic, alçaments topogràfics i plans per a iniciar diverses obres educatives com un solar de 6.700 metres quadrats per al Coromines o altre de 20.000 per al Ramon Cid, incloent el solar de l'antic col·legi Jaume I i crear així 1.500 places escolars. "En quatre mesos tan sols s'ha fet l'alçament topogràfic", va recriminar la regidora Ana María Febrer.

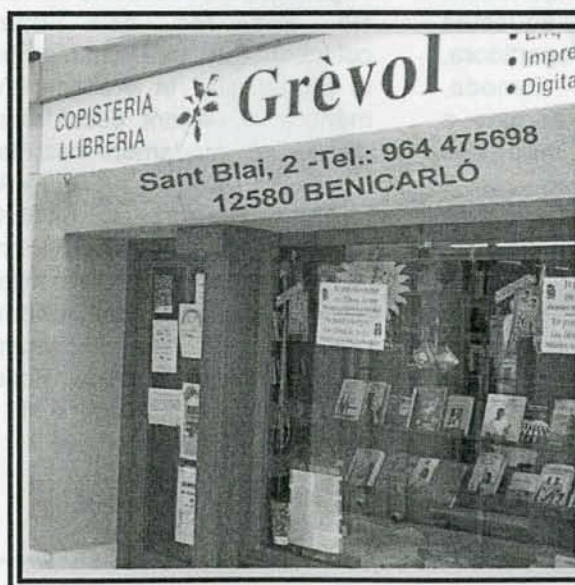
Per altra banda la regidora i nova portaveu del PP va assegurar que el retard en el projecte d'urbanització del nou centre de salut ha patit retards que el propi arquitecte redactor, Enric Moya, atribueix a que l'Ajuntament no li ha facilitat fins al passat mes les alineacions dels carrers. "Sempre culpen al PP de tot, encara que veiem que els tràmits burocràtics i la seua planificació, que brilla per la seua absència, comporten retards", va explicar Marcelino Domingo

que va instar l'alcalde a visitar les conselleries.

Centre d'Arts Escèniques

La mala gestió segons els populars no és atribuïble a la falta de personal de l'ajuntament, que compta a dia d'avui amb dos arquitectes i dos tècnics d'administració general i més personal, ja que, segons el parer de Domingo, són suficients per als projectes en marxa. En aquest sentit en el Ple extraordinari celebrat dimarts, que va ratificar el conveni amb la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per a la construcció d'un centre d'arts escèniques, imposa que els terrenys i el projecte estiguen posats a la disposició de la Conselleria abans del 30 de juny, un fet que preocupa al PP perquè entén que pot afectar al projecte i a l'equip de govern que puga guanyar les eleccions del 27 de maig "que no tindrà temps si no s'ha fet el treball abans", va concloure. El PP va assegurar que la seua intervenció servirà per a escurçar les vuit anualitats compromeses per la Generalitat i que dificultaven la seua execució davant l'elevada quota que corresponia a l'Ajuntament, a tan sols una legislatura.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 560

text EL LECTOR

Em pensava que aquesta secció havia assolit unes competències molt clares i diferenciades que, encara que de vegades se'n vagen a llocs siderals, venien a centrar-se en els continguts de la publicació apareguts la setmana anterior. També pensava que els tafaners s'havien de dedicar a això, a les xafarderies, coses anecdòtiques i altres batxilleries i coses que corresponen a una colla de tafaners com cal. Gent amb poca feina que es dedica a anar pel poble mirant o escoltant allò que els sembla curiosos i digne d'aparèixer a la seua secció. Em puc imaginar una reunió dels tafaners, per exemple, al bar Brasil un dimarts a les quatre de la tarde, amb el solet entrant per la finestra i tots asseguts davant d'una d'aqueixes taules de marbre i ferro colat. Ls tasses de café fumejants i, fins i tot, alguna copeta. Llavors comença la posada en comú, la pluja d'idees. Cadascú diu allò que li ha semblat digne d'aparèixer a la seua pàgina i poc a poc van sortint assumptes, alguns descartats pel poc valor testimonial, uns altres per la seua perillositat, per la qualitat de les persones afectades... Però es veu que no, que les coses no van per eixe camí, que els tafaners tenen poques idees i que no en treuen del diari esdevenir vital del nostre poble. Jo li'n podria dir unes quantes, de xafarderies. Ja està fet l'avís. Que es dediquen a fer el que han de fer i si una setmana no se n'assabenten de res, que no escriguen, que eixa brillant idea de la comissió de festes segurament l'havien llegida ben prop d'aquesta secció, així que més tafanejar i menys copiar, que després es pensaran que La Veu la fan entre tres o quatre perquè sempre

surten les mateixes coses.

Al tema de la setmana se'ns informa que l'ajuntament es gastarà quaranta-cinc mil pessetes menys per ciutadà. Què passa? Que ja estan arribant els milions que Mundo ha estat gestionant per València? Com és que tot ho paguem nosaltres? No tenim ni un duro d'ajudes d'altres administracions? Quan ens arribarà comparat amb la pluja de milions que la Generalitat de Cans fa compte de gastar-se al poble del costat? És que també ens tocarà pagar a nosaltres els col·legis nous? M'agradaria saber si algú ha calculat els diners en impostos que paga el nostre poble, i quants ens en reverteixen les diferents administracions. Segurament ens sorprendríem de la gran quantitat de diners que se'n van a llocs on les seues necessitats no són majors que les nostres. Queda ben clar que qui més beneficiat surt és qui cobra directament d'aquestes institucions per fer la repartidora. És la postura més còmoda, prémer el botó i a final de mes, a cobrar. No diré res més que m'acaloro.

Aquesta setmana no tinc moltes ganes d'escriure perquè no veig coses que em motiven suficientment. La trobo una setmana informativament avorrida. Per sort, Joan Heras ha escrit un text antològic sobre la tardor que m'ha agradat molt perquè per a mi aquesta és la millor estació de l'any. Tampoc no ha faltat la col·laboració de San

Abdón, amb un magnífic comentari sobre un llibre que em penso comprar. També Coll no perd punt per a etzibar-li una punxada a Esquerra pel que ha fet a Catalunya donant-li a Montilla el silló de president. Clar, després llegeixo que aquest col·laborador va de número dos a les llistes de la circumscripció electoral de Castelló pel Bloc i començo a entendre-ho una mica tot plegat i allò de buscar el vot útil d'una manera inútil. Josep Igual ens porta un retrat molt acurat d'un personatge característic. També Pere Bausà, puntual a la seua cita setmanal ens recorda que això del canvi climàtic va de debò i que ben aviat en patirem les conseqüències de la nostra irresponsabilitat. Sense cap dubte, anem cap a l'autodestrucció de la Terra o, millor dit, de la vida a la Terra, perquè el planeta es regenerarà com ho ha fet tantes vegades, però l'home no ho veurà. No diré res dels darrers col·laboradors, que ja han arribat a la procacitat i la grolleria d'una manera certament escandalosa i digna d'acomiadament instantani.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

A mi m'ha agradat molt la foto de la roda de premsa del PP on es veu un retrat d'Ànsar semitapat per un enorme cartell amb una gavina i la llegenda imprescindible: "Partido Popular de Castellón". Sóc així de deslligat.

Petit retaule

text JOSEP IGUAL

L'oncle Boira assegurava, un cop el conyac matarrates del país li afluixava la timidesa, que una nit, tornant de pescar a la llum, va vore una sirena d'ulls ensenyats que tenia tres pits. Alguns companys de nocturnitats li deien que això ho tenia que anar a explicar a la televisió, que amb aqueixa història es faria ric i popular.

-Tant m'hi fot si no em creieu. Era més guapa que la Loren.

-I tenia tres pits.

-Això mateix.

* * *

Manuel Fouzo era gallec i estràbic...

- Mira contra el govern –deien les comares eternament malfiadades.

Manuel Fouzo era aficionat a ficar mà en la modalitat "mà caiguda" al cotxe de línia, quan anava al poble del costat. Es deia que havia estat espia de Franco quan la guerra i que no havia nascut a Pontevedra com deia ell, sinó al Ferrol. Es sabia

de memòria uns versos de Rosalía de Castro i de vegades els deia en veu alta, amb els ulls humitejats per l'aguda "morriña". Això s'esdevenia normalment quan uns parents li portaven un aiguardent destil.lat en alambics domèstics. I, quan es posava valent, repetia amb insistència la dita popular: "carallo teso non teme Dios"; i Mingo, el taverner, arribats en aqueix punt, el fotia fora sense contemplacions.

Manuel Fouzo era gallec i estràbic. A trenc d'alba d'un dia de sant Josep un pastor el va trobar amb un pam de llengua fora al barranc del Penjats. Hi ha qui assegura que no va ser exactament un suïcidi, tot i que

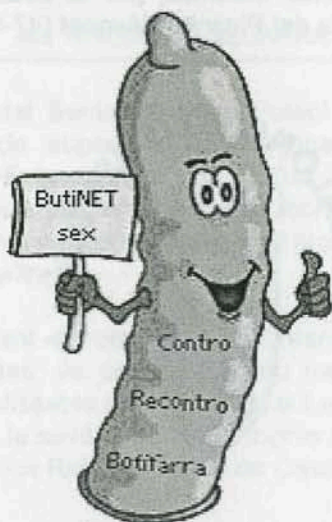
Quadern Ondulant

ho va semblar.

* * *

Finalment la persistència de Carmeta O'Brien va donar fruits i el lloro deia sense entrebancar-se: "to be or not to be". I es guanyava una ració doblada de pipes. Carmeta O'Brien va conèixer un torero sevillà que va anar-se'n a torear a Lima i ja no va tornar. També va conèixer un general italià que tenia una retirada certa a D'Annunzio i també escrivia versos imperialistes. L'imitador de D'Annunzio també va desaparèixer sense avisar i Carmeta O'Brien va tancar definitivament la botiga dels amors.

De fa mesos que uns nebots li giren més visites de les habituals. Ella somriu sorneguera, perquè ha deixat totes les seues propietats al convent de les teresianes. Quan apareixen els nebots, el lloro de cos gris i cua vermella s'escarota més del que és habitual i s'entrebanca amb la sentència shakesperiana.

Filant la Xarxa

www.butinet.cat

La pàgina web del joc de la butifarra on-line. Diuen que la butifarra és l'únic joc de cartes que es practica de manera generalitzada en tots els Països Catalans. Sense voler afirmar que aquest siga el principal tret vertebrador del Països Catalans, certament tampoc ens atrevim a desmentir-lo.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

L'afició es mobilitza per al partit de diumenge entre el Construccions Malloms i el Torrent

text CBB

CB Escolapias, 91: R. Ortiz (8), J. Sirera (15), J. Peiró (6), V. Sebastià (4) i S. Galcerà (5) -cinc inicial-. També van jugar: A. Urban (4), J. Cencilio (2), A. Cubells (9), S. Sánchez (8), A. Soriano (4), S. Sirera (24) i J. Monleón (2). 28 faltes personals, sense eliminats.

Construccions Malloms, 76: Guillermo Bascañana (2), Kiko Royo (8), David Martínez (20), José Félix García (4) i Carlos Miravet (7) -cinc inicial-. També van jugar: Rubén Cervera (3), Diego Montes, Edu Centelles (5), Rubén Ruiz (19), Saliou B. Fall (6) i Santi Martínez (2). 23 faltes personals, sense eliminats.

Parcials: 22-21, 23-15, 29-20 i 17-20.

Àrbitres: J. A. Celiberti i M. Saez.

El Construccions Malloms rebrà aquest diumenge (18.30) el Atrium Torrent, segon classificat, que arriba a Benicarló amb set victòries i només una derrota. Es tracta del conjunt amb un joc interior més potent de la categoria i, sense cap mena de dubte, serà un dels partits més difícils de la temporada per als de Manolo Llorach. És per això que l'afició del CB Benicarló ja s'ha començat a mobilitzar i s'espera una generosa entrada al Pavelló Municipal.

En el partit de la vuitena jornada, el Construccions Malloms no va poder donar la sorpresa a la pista del CB Escolapias (91-76), un petit gimnàs que compta amb una pista de joc no homologada i parets a només 60 centímetres de la línia de fons. A més, els jugadors benicarlandos no es van dutxar fins a 140 quilòmetres després, en no tenir aigua als vestidors.

Tot i aquests condicionants, el Construccions Malloms va realitzar un dels millors partits de la temporada. Al minut 17 del segon quart, els benicarlandos empataven a 33 punts gràcies a l'aportació ofensiva de David Martínez, que va finalitzar amb 20 punts, i Rubén Ruiz (19 punts i 9 faltes rebudes). A més, el pivot senegalès Saliou B. Fall va ajudar els seus companys amb 6 punts, 6 rebots i 2 taps. Una vegada més, les dues baixes benicarlandes en el joc interior (Enrique Cherta i Félix Rosemback) van ser importants ja que els dos millors jugadors locals van ser els germans Sirera, dos pivots que van arribar fins als 39 punts.

Manolo Llorach, entrenador del CB Benicarló explica que "aquesta categoria no es pareix en res a la Segona Autonòmica i això es nota, entre altres aspectes, en el joc interior dels conjunts rivals. Tot i les dificultats, les quatre victòries en vuit jornades són un bon inici de temporada. Som optimistes".

Derrota del CB Benicarló Grupo Poblet Júnior amb Salvador Signes a la banqueta (110-58)

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A de Salvador Signes, entrenador que va tornar a seure a la banqueta després de deixar l'equip a la pretemporada per una malaltia, tampoc va poder donar la sorpresa a la pista del CB Escolapias de València (110-58), on va patir les mateixes situacions adverses que el conjunt sènior.

Els benicarlandos, que finalment no van poder comptar amb l'ala-pivot Carles Tersa per lesió, van patir una defensa pressionant a tota la pista durant tot el partit. El treball de Raúl Luna, Juanjo Peñalva i Anderson González va ser més necessari que mai, ja que es van haver de multiplicar per aconseguir treure la pilota jugada. A dins de la zona Adrián Gil i José Félix García van patir davant jugadors físicament més forts.

Aquest diumenge al matí el CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A rebrà el Pamesa València, un equip que després de superar el CIBO Lliria (81-62) se situa com a únic líder invicte de la categoria autonòmica.

En Iniciació al Rendiment el CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A de Sergio Oms va perdre a la pista del CB L'Horta Godella (88-44). Ara hauran de buscar el segon triomf dissabte al matí a Benicarló amb el Don Bosco com a rival. El CB Benicarló Grupo Poblet Infantil A de Carlos Martínez, per la seua part, va guanyar a la pista del Picanya Bàsquet (47-51).

CLUB HANDBOL BENICARLÓ I SANT MATEU

text REDACCIÓ

CH RIOLA - 35 GRUPO PEINADO ORBITA BAIX MAESTRAT - 8

Primer partit de preparació el jugat pel nou equip format per jugadores de Sant Mateu i Benicarló.

Durant tot el partit es va notar que aquest és un nou equip i que a les jugadores els falta compenetració. Ara queden dos mesos per aconseguir acoplar a les xiques a aquest projecte.

El partit no va tenir història. El Riola, més rodat, porta ja dos mesos de competició oficial, va ser un

rival molt fort per a un equip encara en formació. A pesar d'això, el Baix Maestrat va tenir les seues oportunitats.

En defensa es va posar en pràctica la nova defensa, la 6:0, que s'ha començat a preparar i que encara falta treballar.

El més important és que les jugadores vagen coneixent-se i que vagen acostumant-se a jugar juntes.

Per part del Baix Maestrat van jugar: Laura Rangel i Aroa en la porteria, Vanessa (1), Jessi (2), Alicia (3), Laura (2), Rosa Mari i Carla.

El conjunt de Miki torna al treball després d'uns dies de descans

text REDACCIÓ

Els jugadors del Benicarló Onda Urbana han tornat aquesta setmana als entrenaments, després de gaudir d'uns dies de descans que han coincidit amb l'aturada de lliga a la Divisió d'Honor. El tècnic valencià, Miki, reconeix que "a principi de temporada vaig prometre que si arribàvem a una sèrie de punts en aquesta aturada, anàvem a tindre uns dies de descans. Com hem arribat al nostre objectiu, allò promès s'ha de complir. De tota manera, som una plantilla curta i venia bé un descans, ja que els jugadors han disputat molts minuts". Els benicarlandos, que es perfilen com un dels equips revelació de la temporada després dels resultats obtinguts i la seua posició a la taula. Ara han estat preparant el pròxim xoc de lliga davant el Polaris World

Cartagena, corresponent a la 12a jornada de lliga. Els de Miki rebran aquest dissabte (18.30 hores), en el municipal de Benicarló, als de Cartagena, en un xoc emocionant per fer-se amb les primeres places de la classificació. I és que tan sols dos punts separen a Polaris World Cartagena del Benicarló Onda Urbana. Una victòria d'aquests últims, els alçaria, com a mínim, a la cinquena plaça de la taula, a l'espera dels altres resultats de Divisió d'Honor. El rival dels del Baix Maestrat arriba en un bon moment a Benicarló. Els de Tino Pérez ocupen la tercera posició i duen cinc jornades invictes, per tant, vénen amb la intenció de sumar tres punts més. Per la seua banda, els caduferos, sisens en la taula, tenen clar que si volen seguir en la zona de privilegi, no poden deixar escapar els punts de casa.

Ferran Grau lesionat

text GREGORIO SEGARRA CALVET

"Des del Benicarló Base Futbol volem enviar una mostra de suport al nostre jugador Ferran Grau, desitjant-li que tinga una ràpida recuperació i que sàpiga que tots els jugadors, monitors i directius del Club estem convençuts que molt prompte estarà de nou amb nosaltres"

El valent extrem dret, de l'Infantil "B" que dirigeix José Viñes, va sofrir una greu lesió durant el partit disputat dissabte passat contra el La Vall d'Alba, que va obligar a la seua evacuació i ingrés i posterior operació en la clínica Rei Don Jaime de Castelló.

UN ZERO

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El Benicarló va perdre d'una manera clara al camp de l'Almenara. Dos jugades d'aqueixes que es diuen a pilota parada i dos gols. I això que ens vam enfrontar a un dels més fermes aspirants a perdre la categoria. Res de nou i res que em lleve la son. El que em preocupa de veritat d'aquest partit és un comentari que vaig amollar en la crònica de la setmana passada. Noto que em faig vell a la carrera, que superada la crisi dels quaranta amb la resignació pròpia d'un monjo de clausura, ara en ve una de pitjor: el pendent cap al retro. Dic tot això perquè vaig deixar anar que no recordava haver vist mai l'Almenara jugant ací i fa un parell de dies o tres, anant pel carrer, em va vindre al pensament que sí, que ja havien vingut aquests senyors al nostre poble. Va ser un any que havíem baixat a primera regional -finals dels 70- i que jugava amb els almenarins un conegut meu de cognoms Martín Agut que no sé què s'haurà fet. Tot vellesa.

I poca cosa més puc dir del poble més meridional de esta nuestra provincia. Bé, a tot cas, podria contar la bonica i entenedidora història del meu company d'estudis Alejandro M.F., veí d'Almenara en els seus anys de joventut i de Sueca quan li va entrar el coneixement, que va suspendre un examen de francès amb la professora Elia Z. després d'haver-lo aprovat amb un deu. Ací la tenim.

Alejandro no era un xicot especialment dotat per al domini de les llengües i menys encara si aquestes no eren les estrictament vernacles. Cada dia que hi havia examen de francès era un patiment horrorós; li suaven les mans i pel nas li relliscaven les ulleres, enrogia i fins i tot en algunes ocasions li entraven unes ganades boges d'arrencar a plorar. A sobre, només li faltava haver de suportar els enginyosos comentaris

de la professora sobre l'ornditat i perfecció redona de les seues notes: "Ja tens una roda de bicicleta. Ja en tens una altra, prompte et podràs comprar un cotxe i alego un camió de tres eixos".

S'esdevingué però que un dia la senyora Z. va proposar a la classe la realització d'una prova que obria les possibilitats a l'esperança del nostre amic: la nota de l'avaluació sortiria d'un dictat d'un dels textos del llibre. Només això, un dictat. M.F. va pensar que aquella era la seua, que podria demostrar a tothom que ell també era capaç amb els circumflexos i amb les ces trencades, tan exòtiques en aquells temps. Es passaria les hores que calguera empollant-se tots aquells textos que ni sabia de què parlaven ni li importava.

La vesprada anterior la va passar amb els amics, jugant a bàsquet i exhibint davant les seues nombroses admiradores les seues dots de galant irredempt. Li convenia tindre el cap ben despert per a la nit i no preocupar-se abans d'hora. Després de sopar s'hi posaria i memoritzaria a base de bé. Entre unes coses i altres es van fer les dotze quan es poder posar davant d'aquells indesxifrables paperots. Només de vore-se'ls per davant van començar a caure-li gotellots de suor, no es podia concentrar i a més estava massa cansat de les activitats vespertines. Només hi havia una solució: copiar. Copiar amb una estratègia planificada i no deixant les coses a la improvisació.

Disciplinat com ell mateix va escriure fil per randa cadascun dels possibles dictats. N'hi hauria prou, en un descuit de la professora, de pegarli el cambiaso. Ho va fer. Mentre Elia Z. arreplegava els exàmens, es va ajopir, va triar el full adequat i, jas, li'l va donar. Immaculat, sense ni una esmena, amb una cal·ligrafia excepcional per a ell. S'ho va mirar la professora, però no hi va vore res d'estrictament estrany. Junt a la resta de proves, el fraudulent examen va fer

cap a la bossa de cuir tot amanit per a la correcció.

El primer paper a què va pegar mà la senyoreta Z. va ser el seu, cal suposar que no va es va fer la tria d'una manera fortuïta sinó que més aviat hi havia pel mig algun instint d'aqueixos que indefectiblement pronostiquen les desgràcies. Ni una falta, ni una coma, perfecte. L'evidència del delictes era massa aclaparadora però del tot indemostrable. El mateix color de paper, la mateixa textura; una obra d'art. Un deu, li va haver de posar un deu. Resignada, va continuar amb la resta d'exàmens i va comprovar com cap el superava en perfecció. Com li l'havia pegada!

Acabada la feixuga tasca de la correcció, en un gest automàtic, va agrupar tots els exàmens, va pegarlos dos copets sobre la taula i va vore, vaja, que n'hi havia un que sobresortia un dit per sobre de la resta. Era el d'ell, per suposat. En va tindre prou de tornar a treure el seu bic cristal roig i tatxar amb una creu el número que havia posat davant del zero.

I ja està, no sé res més d'Almenara. Diumenge vinent, a partir de les quatre, ens visitarà el Villarreal CFC. No estan tan valents aquests com en temporades anteriors. Em fa una mica l'efecte que a l'invent del senyor Roig se li està cagant la mosca, ara, una vegada requalificats uns terrenys propietat de tan filantròpic president potser no es puga dedicar al futbol les energies necessàries com per mantindre un equip a primera divisió. No?

El partit el tornarem a jugar al camp de les pistes d'atletisme. Des de maig que no juguem al Municipal de la Carxofa. Sis mesos per fer un camp de futbol. Un altre zero a l'equip de govern. Han tingut massa temps. Pel meu, compte, una panissola d'aqueixes per a tots. Per vosté també. Perquè sí, per haver llegit tanta tonteria sense deixar-s'ho a la primera línia.

un país valencià

lliure de transvasaments.

amb aigua per a sempre.

serà possible.

amb Esquerra.

esquerra

republicana, valenciana, d'esquerres. **com tu.**

contacta amb nosaltres a: paisvalencia@esquerra.org / T. 963 510 408

Els músics de la Banda de Benicarló celebren Santa Cecília

El cap de setmana passat ha estat molt intens per als components de la Banda de Música de Benicarló ja que nombroses han estat les activitats que s'han programat en honor a Santa Cecília.

D'una banda el dissabte dia 18 de bon matí músics, socis i amics es van trobar als terrenys de la Ganaderia Monllau per a gaudir d'un dia envoltat d'un gran ambient festiu i de germanor on no van faltar les vaquetes, unes excel·lents paelles i com no la música.

Diuenge matí es va dur a terme a la seu de l'entitat la Festa Infantil, en aquesta ocasió els protagonistes van ser els més petits de la Banda i els alumnes de l'Escola on tots ells van poder divertir-se veient una pel·lícula de temàtica musical i jugant a diferents jocs. Per la tarde a l'Auditori Municipal la Banda Juvenil de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" i les corals Petiquillo i Kylix van oferir conjuntament un magnífic concert.

Recordar que la propera cita serà el dissabte 25 de novembre a les 19.00h a l'Auditori Municipal on tindrà lloc el Concert Extraordinari de Santa Cecília a càrrec de la Coral Polifònica Benicarlanda i la Banda de l'Associació

Musical "Ciutat de Benicarló" que a més, commemorarà el 163è Aniversari de la seua Fundació.

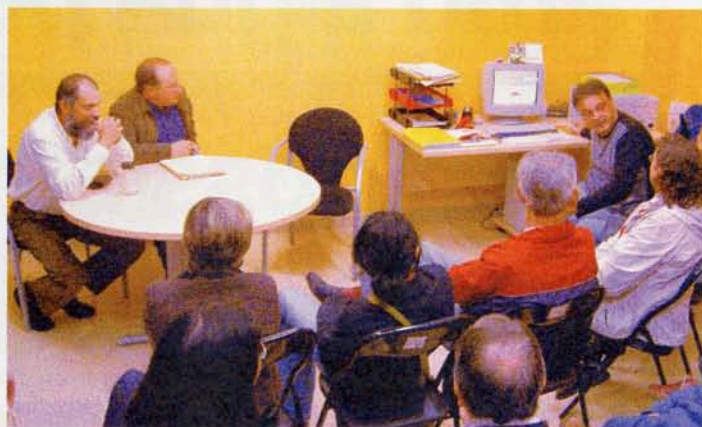
Presentació de la Candidatura de l'STEPV-IV a les pròximes eleccions sindicals a Benicarló

L'acte del passat divendres organitzat pel Secretariat Intercomarcal de Castelló va comptar amb l'assistència de les candidates i candidats de la comarca, així com també per persones afiliades i simpatitzants. En aquesta sessió es va analitzar, reflexionar i debatre sobre la realitat educativa de la comarca de l'Alt i Baix Maestrat.

Així, a la comarca la influència del procés d'arribada d'alumnat nouvingut està tenint una greu conseqüència sobre la planificació educativa en les respectives localitats. Així, davant d'aquesta arribada massiva les infraestructures educatives han quedat totalment desfassades. Tot seguit, us adjuntem una graella amb una selecció de la situació d'unes quantes localitats.

CENTRE	RATIO TRENCADE	% INMIGRANS	BARRACONS	ALTRES INCIDÈNCIES
Manuel Foguet	no	25	9	No han començat les obres de l'escola nova
Sant Sebastià	no	30	-	Manca d'espai
Assumpció	Si	20	-	Manca d'espai
Misericòrdia	No	21		
Catalán	Si	33		Manca d'espai
Marqués	Si	36		
Ródenas	Si	30	7	No han començat les obres de l'escola nova
Peníscola	No	30		Manca d'espai
Alcalà	No	30		Manca d'espai
Alcossebre	Si	33	2	Manca d'espai
Sant Jordi	No		1	Pendent escola nova
Albocàsser	No	18		Pendent escola nova
Culla				Pendent escola nova

Per tant, davant d'aquestes dades, sobretot del percentatge d'alumnat immigrant en els centres de la comarca i, comptant en què en la comarca de l'Alt i Baix Maestrat totes les escoles fan el seu ensenyament en

valencià, s'hi van fer les següents propostes de futur:

-Una distribució equilibrada de l'alumnat amb NEE i NCE que permeta la seua integració i que facilite la cohesió social.

-Una distribució equitativa de l'alumnat amb NEE, l'alumnat nouvingut i de compensació educativa en tots els centres sostinguts amb fons públics.

-Una reducció generalitzada de les RÀTIOS en Ed. Infantil, Ed. Primària i Ed. Secundària.

De la mateixa manera, s'hi aprovà un document sobre l'ensenyament en valencià i cohesió social.